

Путятін Валерій Петрович

Поява на світ нашого юбіляра, славного сина слобожанської землі документально зафіксована 01.01.1950 р.

Далі життєрадісний та допитливий хлопчик успішно і сумлінно (золота дитина, вибачте, — золотий медаліст) навчався в школі, а в 1967-72 роках в ХІРЕ на факультеті обчислювальної техніки, після чого одержав направлення на роботу до ІПМаш АН УРСР (для невігласів пояснюємо — Інститут проблем машинобудування, далі див. УРЕ). Працював інженером, вчився в аспірантурі, аж доки в 1977 році захистив кандидатську, а 1987 (не переплутайте роки) докторську дисертації. Далі у молодого науковця починається швидкий ріст, він полишає ІПМаш і приходиться до нашого університету, де й працює успішно і плідно до сьогоднішнього дня і сподіваємося — ще довго буде трудитися. Любов до рідного краю в нього така заскарузла, що відмивати її він іде до бані, бо дуже полюбляє парилку і рибалку. “Вода та плескіт карася будь-кого розслаблять,” — зізнався ювіляр.

**Здоров'я Вам і щастя,
дорогий Валеріє Петровичу !**